

BIELARUSKAJA KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)

Redakcyja adčyniena ad 9 hads. ran. da 6 hads. wieč.

„Biel. KRYNICA“ kaštuje na hod — 10 zał., na paŭhoda —

5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.

HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Cana abwiestak:

na 1-šaj staroncy 30 hr., 2 i 3 — 25 hr., na 4-aj — 20 hroš. — za radok drobnaha druku 8 wadnej paloscy

Paša prysudu nad „Hramadoj“.

„Ad wieku my spali i nas razbudzili, my znam, što treba rabić. — razlohsia rewalucyjny bielaruski hymn 22.V.28 u šcienach Wilenskaha Akružnoha Sudu i hromkim recham adbiusia ŭ šyrokich masach našaha narodu. Hromka i družna zapiajali hetuju pieśniu syny Bielarusi prad adychodam na doŭhija hady katarhi.

Dulce et decorum pro patria mori., pryjemna i pryhoža ŭmirać za bačkaŭščynu — hawaryli staradaŭnyja Rymianie. Lohka i pryjemna ciarpieć za narod svoj bielaruski, za jaho prawy i wolu.

Piajali henuju pieśniu syny Bielarusi rodam z usich kutkoŭ našaj staronki, jakich na asnowie 102 art. K. K. spatkała nastupnaja kara: Na 12 hadoŭ ciazkaha wastrohu byŭšyja pasły: B. Taraškiewič, S. Rak-Michajłoŭski, P. Wałošyn i P. Miatla.

Na 8 hadoŭ ciazkaha wastrohu: Maksim Bursewič, byŭšy sekretar Centralnaha Sekretariatu „Hramady“ i Fabijan Akinčyc, b. juryskonsult „Hramady“;

Na 6 hadoŭ ciazkaha wastrohu: Kuźmič (z Nawahradčyny), Jakimowič, Suškiewič, Paddubik (z Horadni), Hiełda (z Sakolščyny), Sawaniec (z Słonimščyny), Kulina-Kyliñoŭski (z Maładečna);

Na 5 hadoŭ ciazkaha wastrohu: Patapčuk (z Prużańščyny), Siniak, Jakubčyk, Jakimowič i Šačko (z Słonimščyny), Drahun (z Horadzienščyny), Kozič (z Sakolščyny), Łabuńka (z Dziśnienščyny) i Antanowič (z Wialejščyny);

Na 4 hady ciazkaha wastrohu: Kłaŭdzija Hočka (z Nawahradčyny), J. Balicki (z Horadzienščyny), Kaŭpak i Kot (z Prużańščyny), Sałyha (z Lidčyny), Ščyhliński (z Waŭkawyščyny), Nikifaroŭski i Daniłowič (z Dziśnienščyny) i Bielamyzy i Zdaniuk (z Sakolščyny);

Na 3 hady ciazkaha wastrohu: Patocki, Charkiewič i Jankoŭski (z Waŭkawyščyny) i Marčyk (z Słonimščyny).

Pačaušsia Sud nad „Hramadoj“ 26.II.28, a končyusia 22.V.28 h., z abwinawačanych 56 asob zasudžana 37, a zwolniena 19.

„Hramada“ jak arhanizacyja apiortaja na socyjalistyčnaj ideolohii (dyktatura proletarja-

tu) u astatnim swaim wyniku, peŭniež, nie mahła być puciawodnaj zorkaj dla našaha narodu i my, jak demakraty i chryścianie, niazhodny z jaje ideolohijaj, čas-ad-času zwaročwali ŭwahu masaŭ na słabyja jaje starony, adnak, budučy abjektyŭnymi, my nikoli nie zakrywali i nie zakrywajem wačej na tyja daдатnija starony „Hramady“ dla bielaruskaha narodu.

„Hramada“, zaklikajučy ŭ swaju arhanizacyju šyrokija masy narodu, pryčyniłasja značna da palityčnaj jaho świedmaści, da zrazumieńnia arhanizacyjnaj siły, da bolšaj wiercy ŭ samych siabie.

„Hramada“, praŭda, pradusim zwaračywała ŭwahu na sprawy hramadzkija ŭ duchu socyjalizmu (pralecarskija idealy), adnak brała pad uwahu i sprawy bielaruskija narodnyja i hetym samym značna pahłybiła bielaruskuju świedamaść.

Šyrokaja masawaja praca „Hramady“, jaje likwidacyja i ŭrešcie praces z jaho ciazkim wynikiem razniešli imia Bielaruskaje pa ŭsim świecie.

Hramadzisty, pradusim hałoŭnyja prawadyry, usim idejnym zmaharom dali pryhoży pryklad stojkaści i mužstwa za swaje idealy.

Pry hetym musimo adznačyć dla moralnaha padtrymańnia asudžanych hramadzistaŭ, što ciarpieńni ich nie adzinokija; ciarpieć tak-ža i siabry Biel. Ch.D.: ks. W. Hadleŭski druhi hod mučycca ŭ Makatoŭskaj turmie, ks. W. Šutowič atrymaŭ užo akt abwinawačання i chutka maje stanuć pierad Sudom, ks. A. Stankiewiču rychtujuć abwinawačання; abwinawačany tak-ža cely rad inšych siabroŭ B.Ch.D.: J. Šutowič, skarbnik C.K. B. Ch.D., zwolnieny z turmy za kaŭcyju 1000 zł., M. Hałas (zwolnieny za kaŭcyju), M. Dwarecki siabra C.K. B. Ch. D. (zwolnieny za kaŭcyju), W. Čaplinski zwolnieny za kaŭcyju, P. Paškiewič (zwolnieny za kaŭcyju), S. Hryb (zwolnieny za kaŭcyju), J. Bułyha (zwolnieny za kaŭcyju) A. i J. Žabinskija (zwolnienyja za kaŭcyju) i inš. 12.2.28

Hety ŭsiestaranny bielaruski ruch pakazwaje na wielikuju siłu narodu, pakazwaje na toje, što nas užo razbudzili. A ŭrad polski ŭsio heta bačyć, tracić časta haławu i ni jak da nas nia moža sprawiad-

Sialanskaje świata.

(List z Čechasławacžyny)

Doŭha i ciazka zmahaŭsia čechasławacki narod za swaju Niezaležnaść. Dziesiać hadoŭ tamu nazad hetu Niezaležnaść zdabyŭ. A ŭsio toje, što Niezaležnaść heta z sabaju pryniesła, pierawysła ŭsie čakańni. Tamu nia dziwa, što pracouŭny narod hety što raz bolš cenić swaju Niezaležnaść. Cenić nia tolki słowam, ale cenić i čynam. Widać heta z tych biaz liku mnohich światkawańniaŭ, jakija tut la-dziacca z pryčyny nabližajučahasia 10-ci hadowaha jubileju Niezaležnaha istnawańnia Čechasławackaj respubliki, jaki budzie aź 28 kastryčnika h. h. Ale ad samaha užo pačatku hetaha hodu la-dziacca biazupynna jubilejnyja światkawańni pryhatawaŭčyja. Ładziać ich roznyja klasy i sła i nasielnictwa paasobku i ŭsie razam.

Siahońnia ŭspomnić tut warta światkawańnie Niezaležnaści Čsl. respubliki, la-džanaje čechasławackim sialanstwam. Na heta światkawańnie 15—17 maja spałučanaje z tradycyjnaj Haspadarskaj wystaŭkaj zjechałasja ŭ Prahu z usich kancoŭ dziaŭzawy mnostwa čsl. sialanstwa. Manifestacyjnaje defile sabrała ŭ swaje rady 100.000 učaśnikaŭ z 130 arkiestrami. Nacyjanalnyja kaściłumy mužčynskija i žanočyja čarawali swajeju krasoju. A mahutnaść manifestacyi?! ŭsie zhodna pryznajuć, što, jak Praha Prahaj, tak mahutnaje manifestacyi jašče nia bačyli. Kab choć trochi mieć ab jej paniaćcie, ujawić sabie treba, što sastrojenyja ŭ šyrokija i hustyja rady manifestanty jšli wulicami Prahi biazupynku čatiry hadziny.

Što manifestawali čechasławackija sialanie? Pieradusim pryšli pałažyć wuhławy kamień pad pomnik pieršaha swajho panaŭnika Premysła Orač'a, jaki byŭ taksama prostym sielaninam. A paša, pryšli pakazać usia-

liwa ŭłažyć swaich adnosinaŭ. Zamiest taho, kab wykanać adnosna Bielarusau Konstytucyju, pajści na sustreč bielaruskim narodnym imknieńniam, zdawolić bielaruskija prynamsi elementarnyjapatreby, — tworacca niejkija byccam bielaruskija „šopki“. Nie sakret-ža, što z boku polskaha astatnim časam wysoŭwajecca na palityčnuju arenu palityčna biazhramatny spadar Janka Stankiewič z metaj raźbiwać i asłablać bielaruski narodny ruch.

Ale ŭsio heta nipačom! Ad wieku my spali i nas razbudzili, my znam, što treba rabić. A toj, chto razbudžany, chto pabačyŭ choć wodbleski sonca, toj da ciemry užo nia wierniecca.

mu światu, što Niezaležnaść swaju šanujuć i bolš užo nikomu słužyci nia choć i nia buduć. A heta tamu, što tolki ŭ Niezaležnaj swajej ułasnej dziaŭzawie najlepš żywiecca. Treba bo miž inšym wiedać, što tolki paša adwajawańnia sabie Niezaležnaści českijsia sialanie padzialili ŭsie panskija dwary. Dastali tak ziamlu, katoruju stahodždzi celyja im usio abiacali aŭstryjackija apiakuny.

Woš čamu čechasławackija sialanie tak družna sławiać uhodki swaje palityčnaje Niezaležnaści. Doŭha da jaje pryhataŭlalisia, šmat zlažyli dzieła jaje achwiraŭ. Ale ŭrešcie dačakalisia. Razam z Niezaležnaścij dačakalisia i lepšaje swaje doli.

Bielaruskaje sialanstwa zmoža palepšyć svoj byt nia inšym sposabam, jak taksama tolki družnym imknieńniem da swajej Niezaležnaści.

Bielarusam pamoža tolki Bielarusa, bo jana im całkom i pa prawu naležycca!

A. Koŭzan.

Z Sojmu.

— Pasiedžańnie Sojmu adbyłosia 22.V.28 z dawoli cikawym paradkam dnia. Razhladalisia padadzienyja ŭradam na začwierdžańnie ŭ Sojm prajekty nowych zakonaŭ ab nałažeńni na wiosku nowych padatkaŭ. (Dziela taho, što ŭ nastupnym № „B. Kr.“ šyrej budziem abhawarywać hetu sprawu, tutaka padrabiazna razhladać hetych prajektaŭ nia budziem). Sprečki nad hetymi sprawami — prajektami tak i nia končyliasia na hetym pasiedžańni, a byli pieraniesieny na nastupny dzień. Druhim punktam paradku dnia była sprawa wydačy sudom kamunistyčnaha pasła ŭladysława Bačynskaha. Sojm bolšaściu hałasau (adzinki i polskaj prawicy) postanawiŭ pasła Bačynskaha wydać. Na hetym pasiedžańnie končylasia.

Ale miž hetym i nastupnym pasiedžańniem Sojmu zdaryusia aburajučy fakt — pahwaŭčańnia palicyjaj niatykalnaści pasolskaj, narabiŭšy adnačasna mnoha śmiechu.

Niechta zahadaŭ tajnym palicyjantam arysťawać wydanaha pasła ŭl. Bačynskaha, tyja-ž zamiest wydanaha ŭl. Bačynskaha — zatrymali idučaha pa wulicy ŭkrainskaha pasła Lawona Bačynskaha. Darma pas. Lawon Bačynski tłumacyŭsia, što jon nia toj Bačynski, — špiki patrymali jaho niekalki hadzin, a ŭ hetym časie ŭl. Bačynski, jaki mieŭsia być arysťawany, — dawaj Boh nohi i... paminaj jak zwali.

Woš na druhim pasiedžańni Sojmu ŭkrainski pasol — wice-maršalak Zahajkiewič skazaŭ ab hetym pramowu, u jakoj adznačyŭ, što kali palicyja tut, u Waršawie, sadžaje ludziej, u dadatku pasloŭ, nia tych, ab jakich idzieć sprawa, dyk možna sabie pradstawić, što robicca na hłuchoj prawincy, dzie palicyjant panam žyćcia i śmierci nad hramadzanami. Tam sapraŭdy winawatyja robiuć, što choćuć, a niewinawatyja sadžajuca ŭ wastroh i siadziać celymi hadami.

Dalej išli sprečki ab ŭspomnienych prajektach padatkaŭ, jakija ŭ kancy

Sojmi bolšaściu hałasou adkinu. Pašla hetaha pas. A. Stepowicz unios propozycję prociut nakładania łancuhoŭ (kajdanaŭ) na ruki arysztawanych za palityku, žmiejst jakoj tut padajom:

„Pry pierawodzie wiaźniaŭ palitycznych, śledczych abo karnych, ci z wostrohu ŭ wostrohu, ci nawaŭ da suǰdziaŭ śledczych palicyja nakładaje im kajdany, a časta nawaŭ skoŭwaje z wiaźniaŭ kryminalnymi. Nakładanie kajdanaŭ tak raspaŭsiudziłasia šyroka, što nawaŭ nia majuć wyniatku pasły, abo senatary, jak heta mieła miejsca 24 krasawika h. h. pry eskortie senatara Rahuli ŭ Apelacyjny Sud u Wilni. Senatara Rahula byŭ skutny i hnany siaredzinaj wulicy z kryminalnym wiaźniaŭ. Druhi wypadak: u 1923 h. nałożany byli kajdany b. pasłu Siarhieju Baranu ŭ Horadni. Treci wypadak — nałożany byli kajdany i wiali skutaha praz Wilniŭ na pačatku h. h. pry pierawodzie z wostrohu z Wronak u wostrohu u Wilni Dyrektara Bielaruskaj Himnazii Radasława Astroŭskaha.

Na padstawie wyšej pakazanaha ŭnioskadaŭcy ŭnosiać:

Wysoki Sojm zachocza ŭchwalić, kab Urad wydaŭ zahad zabaraniajućy nakładać kajdany wiaźniaŭ palityczna-śledčym i karnym.” (Padpisy.)

— 15.V. siol. h. pasły Biel. Paŭsolskaha Klubu z inicjatywy pasła K. Juchniewiča złażyli da p. Ministra Unutranych Spraŭ interpelacyju ŭ sprawie biaspraŭnaj rekwiżycyi prywatnych pamieškaniaŭ u žycharoŭ m. Brasław praz Brasławskaje Starostwa ŭ 1927 h.

Z bielaruskaha žyćcia.

Z Bielarusi pad Połščaj.

Zwalnieńnie z wostrohu siabroŭ B.Ch.D. 23.V. siol. h. zwolnieniy z wostrohu za kaŭcyju siabry B.Ch.D.: Mikalaj Dwarecki, Jazep Bułyha i Anton Kraŭčona. Wymienienija byli zaryštawany i pasadžany ŭ wostrohu na Łukiškach u Wilni ŭ čaście wybarnej kampanii, dzie prasiadzieli ad 14.II. da 23.V. siol. h. Usim trom prypisywajuć układy śledčyja prastupki z 102 art. K. K.

Bielaruski Instytut Hasp. i Kultury raźwiwajecca. Pašla wybaraŭ u Sojm i Senat zarhanizawalisia hurtki Biel. Inst. Hasp. i Kult.: u m. Ašmianie, m. Murawanaja Ašmianka — Ašmianskaha paw., m. Miednikach — Wil.-Trockaha paw. i ŭ Lachawicach — Baranawickaha paw.

Wyšaŭ Nr. 10 „Chryścijanskaj Dumki“. Žmiejst numeru: 1) J. B. — Pawoł macy prywitać; 2) J. M. — Katalik z nazowy; 3) D. Aniśko — Čym jana żywie?! 4) Ks. Dr. J. R. — Z historyi Apolohietyki Chryścijanskaj; 5) a. B. P-ka — Čamu ja staŭsia ŭnija-tam? 6) Pieraklaŭ J. S. — Ružaniec;

7) V. — Z hazet; 8) Z relihijna-kaścielnaha žyćcia; 9) Usiačyna; 10) Chronika; 11) Kalendaryk; 12) Paštowa skrynka; 13) Žarty.

Kanfiskata. Pa zahadu Starasty Haradzkoja m. Wilni skanfiskawany Nr. 14 časopisi „Holas Pracy“ za cely rad artykulaŭ.

Z Radawaj Bielarusi.

Jak prawodzicca bielarusizacyja Biel. Dziaŭ. Uniwersytetu. Bielarusizacyja Biel. Dziaŭ. Uniwersytetu pačalasja jašče ŭ 1921 hodziu, ale na-žaŭ wialikich postupaŭ u hetym kirunku jašče pakul-što niama.

Čiapieraš-i stan bielarusizacyi ŭ Biel. Dziaŭ. Uniwersytecie maie taki wyhlad: na pedahahičnym fakultecie pabielarusku wykładajecca 57 prac. usich pradmietaŭ, na medyc. fakult. — 37,2 prac., na fakult. prawa i haspadarki — 32,8 prac. i na rab. fakult. — 90 prac. Na žydoŭskim addzialeńni pedahahičn. fakultetu lekcyi čytajucca pierawažna pażydoŭsku.

Treba adznačyć, što ŭ sprawie bielarusizacyi jość mamenty čysta farmalnaha charakteru. Naprykład, na pasiedžańniach praŭleńnia Biel. Dziaŭ. Uniwersytetu, dekanataŭ — pabielarusku haworać wielmi mała, a pierawažna parasiejsku, taksama ŭ čaście pierarywaŭ bolšaść wykładčykaŭ, — što čytajuć lekcyi pabielarusku, — hutać parasijsku! Zusim słušna, što takija adnosiny da bielaruskaj mowy z boku prafesarskaha personalu wyklikajuć adpawiednyja adnosiny da mowy bielaruskaj z boku studenskaj moładzi. Nawukowija pracauniki nie pawinny traktawać bielaruskaj mowy pa kazionnamu, a praŭleńnie B. D. U. pawinna žwiarnuć uwahu na wyznačenie na nawukowija pasady sapraŭdnych Bielarusau, bo kazionnaja rabota nia wielmi šmat zmoža zrabić dobraha dla narodu.

Iznoŭ wiasna...

Čiśa, spakoj ŭ duży zapanawali, Byccam prašli niawierja zloha chwili. Iznoŭ wakoł siniejućja dali.

Maím wačam prywolle, prastor adkryli.

Iznoŭ wiasna, chacia ŭwakoła bury...

Siadžu na pryźbie, ruki adhravaju,

Čakaju sonca, radasnej łazury

I z lohkim sercam kryŭdy prapuskaju.

Z hary niawidny žaŭranak mnie trelieć,

Ab čym, sławami nie mahu skazaci,

Dy pieśnia nowaja dušu wiasieleć,

Mnie dobra tak ŭ majoj ubohaj chaci!

Choć sił żywie leđz tolki paławina,

Dy mocnyja spakojem tak žadanym,

Wiasna miż bur mnie siańnia nie

[nawina,

Nia dziwić užo byćciom swaim nia-

[znany.

Michalski.

25.V.28. u m. Ławaryškach Wil.-Trockaha paw. pryniaŭšy Św. Sakramenty pamior JAZEP ANCEWIČ, siabra B.Ch.D. i staršynia Ławaryškaha hurtka Biel. Instytutu Hasp. i Kultury. Nia-čaj jamu budzie lohkej našaja bielaruskaja ziamielka.

Wodhuki sudu nad „Hramadoj“.

Demanstracyja z pryčyny prysudu nad „Hramadoj“. Wiestka ab prysudzie ŭ sprawie „Hramady“ zrabila ŭ Miensku i na ŭsiej terytorii Radawaj Bielarusi wialikaje ŭražańnie. U dzień 23.V. siol. h. na ŭradowych budyninach u znak pratestu byli wywiešany čornyja ściahi z partretami haloŭnych zasudžanych u sprawie „Hramady“. Na budyninie Hienaralaha Prof. Sajuzu byŭ wywiešany čyrowony ściah pakryty žalobnaj krepaj. Na placach mieśta Mienska adbylisia mitynhi. Usiudy wyniesieny pratestacyjnyja rezalucyi. Jak dawiedywasia, Rada Narodnych Kamisaraŭ Radawaj Bielarusi maie žwiarnucca da Narodnaha Kamisaryjatu Spraŭ Zahraniečnych z prošaj adpawiednych zachadaŭ u kirunku wymieny zasudžanych wiaźniaŭ „Hramady“.

Kanfidenta (syščyka) uniawinili. Adzin z świadkaŭ u sudzie nad „Hramadoj“ Franciszak Hlušin hawaryŭ ab dziejaści abwinawačanaha Miatly.

Hlušin byŭ zasudžany Wilenskimi Akružnym Sudom zhodna 129 art. K. K. za antydziaŭstwu dziejaść na 3 hady ciažkaha wostrohu.

U čaście daprosu i wočnej staŭki z kam. Kubarskim wyjśla jak šyla z miaška, što Hlušin byŭ kanfidentam.

29.V. s. h. u Apelacyjnym Sudzie razhladałasia sprawa Hlušina, zasudžanaha Akružnym Sudom na 3 hady ciažkaj turmy. Razhledziŭšy sprawu, Apelacyjny Sud pryznaŭ, što Hlušin jak kanfident palicyi zmušany byŭ nia raz wystupać, dzieła čaho ŭ dziejaści jaho niama ničoha prastupnaha i prysud Akružnoho Sudu — 3 hady ciažkaj turmy — skasawaŭ. Takim čynam Hlušin znachodzicca na swabodzie i maie pole da dalejšaj dziejaści.

Z litoŭskaha žyćcia.

Niżej žmiaščajem cikawiejšyja fakty z litoŭskaha memorjału da Apostalskaha Nuncyjaŭa ŭ Waršawie.

Fakty hetyja tym dla nas cikawija, što wyrazna charakteryzujuć palityku Arcybiskupa Jałbżykoŭskaha, jakaja datyča roŭna jak Litoŭcaŭ, tak i nas Bielarusau:

„Cely rad zahadaŭ J. E. Arcybiskupa wilenskaha Jałbżykoŭskaha, datyčacych Litwinoŭ-katalikoŭ, pierakanaŭ nas, što Arcybiskup wilenski nia jość biezstaroŭnim pastyram katalickim, ale pieradusim šyrycielem poľskaści, abmiarkowywajućy swaje plany z wyraznaj kryŭdaj intaresau Litwinoŭ-katalikoŭ, u dowad čaho pazwalajem sabie prytačyć nastupnyja fakty:

1) Z samaha pačatku abniaćcia archidiecezyi J. E. Arcybiskup wilenski ŭtwaryŭ cely aparat administracyjny z ksiandzoŭ Palakoŭ, niaprychilna ŭspasoblenych da Litwinoŭ: nia majem siańnia aniwodnaha ksiandza Litwina ŭ kuryi mitrapalitskaj, u kapitule, ani taksama ŭ sudzie archidiecezyjalnym.

2) U para hwijach miašanych Świančianskaj, Haducisk j, Radunskaj z pakryŭdžańniem Litwinoŭ-katalikoŭ žmianiu da hetaha času abawiazwajućy paradak kaścielnych nabaženstwaŭ. U pieršych dźwiuch padzialiu nabaženstwa pa paľowie, chacia ŭ hetych parachwiah Litwiny stanowiać značnuju bolšaść, a ŭ parachwii Radunskaj zusim skasawaŭ litoŭskaje nabaženstwa, nia hledziaćy na toje, što i tut Litwiny stanowiać dawoli paważny lik.

3) J. E. Arcybiskup, unikajućy zahadaŭ na piśmie, wydaie wusnyja zahady probaščam litoŭskich parachwijaŭ, kab uwiali tam nabaženstwy poľskija, nia hledziaćy, što tam usiaho znachodzicca niewialikaja častka Palakoŭ, zusim dobra razumiejucyja mowu litoŭskuju. Hetaha rodu wusnyja zahady atymali probaščy ŭ litoŭskich parachwiah: Daŭhielskaj, Twerskaj, Kałtynianskaj, Marcinkanskaj, Ratnickaj, Alkienickaj, Dukštanskaj i h. d. Tymčasam ani ŭ adnoj parachwii nia bylo wypadku ŭwiadzeńnia litoŭskich nabaženstwaŭ, jak napr. u parachwiah: Assoŭskaj, Butrymanskaj, Waranoŭskaj, Hermaniskaj i h. d., dzie značny lik jość Litoŭcaŭ. Nie pawialičany litoŭskija nabaženstwy nawaŭ u Gierwiatach i Načy, dzie hetaha wymahaje lik parachwijaŭ haworačych pa litoŭsku.

4) Dobrych probaščau Litwinoŭ, katoryja sumlenna spaŭniajuć kaścielnija abawiazki i pašyrajuć aświetaŭ pasiarod swaich wiernych, biez paważnych kananičnych pryčyn J. E. Arcybiskup papieranosiu u parachwii sławianskija. (Pierawažna ŭ bielaruskija, Pryp. Red.) Taki los spatkaŭ ks. Kuźminskaha, katory naznačany byŭ z Načy ŭ Kryp-

Uladystaŭ Kazloŭščyk.

Ab fizyčnym wychawańni ŭ Bielarusau.

PRADMOWA.

Mocna pierakanany ab wažnaści i patrebie fizyčnaha wychawańnia ŭ hramadziaństwie, nie mahu ja z supakojem hladzieć na naš narodny ruch, jaki idzie pierawažna ŭ palitycznym kirunku, i ŭ hetym užo šmat papieradziŭ inšyja haliny hramadzkaŭ žyćcia. Majema aŭ za šmat rožnych palitycznych partyjaŭ; jość siakaja-takaja praca ŭ halinie haspadarki, kultury i aświety; adnak, zdajecca, ničoha niama зроблена ŭ kirunku himnastyčna-spartowaje arhanizacyi, chacia, jak wiedama, u hetym kirunku nia jość tak trudna arhanizawacca.

Biaz hetaje-ž arhanizacyi našaje hramadziaństwa nia budzie mieć tolki fizyčnaje i duchowaje siły, kab ždziejnić swaje narodnyja i hramadzkija latucieńni. Bo ci-ž my pryhatawany na klič: „naša wola ŭ našych rukach!“ Zdajecca, što nie. Bo isapraŭdy, chaj budzie narod daskanalna palityczna świadamy, daskanalna zarhanizawany ŭ rožnyja palitycznyja partyi, nihto adnak nia daś jamu i biezinteresaŭna nie pamoža asiahnuć swaje narodnyja idealy. Heta jon musić sam sabie zdabyć. A ci-ž kwolaje fizyčna hramadziaństwa moža być da hetaha zdolna? Chiba, što nie. Tak jak matka nia maie paciechi z chworych swaich dzieciej, jakija nia tolki što nia jość padporaj jej, ale nawaŭ mohuć spraułać jej klopat, tak i Matka-Bačkaŭščyna nia budzie mieć karyści z kwolych fizyčna dzieciej — hramadziań.

Moža čto skaža, što Bielarusy dahetul nia mieli himnastyčna-sportowych arhanizacyjaŭ, adnak jość fizyčna zdarowy i zahartawany. Heta praŭda, što žyćciowyja abstawiny Bielarusy zahartawali, a moładź, addajucysia instyktoŭna rožnym tawaryskim ruchawym hulniam i iham, fizyčna jość dawoli loŭkaja; heta adnak nia značyć, što nia treba jaje daskanalić. Kali-ž našaje hramadziaństwa budzie zarhanizawana ŭ himnastyčna-sportowyja arhanizacyi i budzie świadama karyści i nieadzoŭnaj patrebie fizyčnaha wychawańnia, dyk bielaruskaja moładź lohka moža zdabyć pačesnaje miesca ŭ mižnarodnym sporcie i hetym samym moža prypami-nać usiamu światu ab žyćci bielaruskaha narodu.

Pišućy ab fizyčnym wychawańni ŭ Bielarusau, ja mieŭ na mecie dać karotki ahlad taho, što, jak mnie zdajecca, uplywaŭ i uplywaie na fizyčnaje raźwićcio Bielarusau. Materyjał tut padany jość jašče dalo-ka nia ŭknieś, ale pry biednaści našaj literatury ŭ hetym kirunku chacia trocha daś ahlad fizyčnaha wychawańnia ŭ našym narodzie.

Druhoj majej metaj było prypomnić bielaruskaj intelihiencyi ab nieadzoŭnaj patrebie arhanizawańnia hramadziaństwa ŭ himnastyčna-sportowym kirunku. Hetaha ad nas wymahaje naša Bačkaŭščyna. Biaz hetaha my nia zmožam asiahnuć našych patryjatyčnych latucieńniaŭ.

Dyk ŭzmacniaj, Bielarus, Siłu dziełak swaich, Kab mahli ŭsie hrudźmi Baranić praŭ Twaich.

Bo nihto dla Ciabie Dobraj doli nia daś, Tolki dziełki Twaie Musiać sami uziąć.

Dyk hartuj swaju moc, Kab być ćwiordaj jak stal I pracuj ŭ dzień i noć, Jak u kuźni kawal.

I.

Histryčny narys.

Našyja prarodzičy Sławianie mieli rožnyja zwyčaj, światkawańni, relihijnyja abra- dy i h. p., jakija pryčynialisia da fizyčnaha i duchowaha ich raźwićcia. Jany, taksama jak i inšyja staradaŭnyja narody, swaje światkawańni i rožnyja ŭračystaści abchodzili hramadoju. Prahrama takich abchodaŭ, ci to na čeść niabošcyka, ci na čeść jakoha niebudź bažka, byla z dawoli rožnym žmiejstam. Tam byli śpiewy, malitwy, wadziłisia charawody i rabilisia ihryšcy. U staroj bielaruskaj piśmiennosci šmat dzie ŭspaminajecca pra ihryšcy, jakija adbywalisia ŭ našych prarodzičaŭ Krywičoaŭ. Žmiejst henych ihryščaŭ wyrazna i napeŭna trudna dahetul ustanawić. Možno tolki bolš-mienš praŭdapodobna ćwierdzić, što ŭ henyja ihryšcy ŭwachodzili rožnyja sporty, tancy, hulni, ihry i charawody. Usio heta ŭwachodzila ŭ žmiejst siamiejnych, relihijnych, abo inšych światkawańniaŭ pahanskich Sławianaŭ, uplywajućy hetym samym karysna na fizyčnaje wychawańnie našych prarodzičaŭ. Wučonyja dahadywajucca, što ŭ žmiejst światkawańnia na čeść umioršaha ŭwachodzila ŭ Sławianaŭ, tak jak i ŭ druhich staradaŭnych narodaŭ, šmat rožnych pa sučasnamu haworačy sportaŭ, jak dužańnie, boks, skoki i h. p.

Usio heta ahulna nazywałasia bajawym ihryščam. Henyja ihryšcy byli moža nawaŭ padobny da tych, jakija Homer apiawaje nad mahiŭaj Patrokla.

na, ks. Michajlu z Kałtynian — u Słabodku, ks. Jakowanisa z Gierwiat — u Kłuszań, ks. Pramienieckach z Łazdun — u Zabrezia. Pryhladajučysia da hetych źmienau, Litwiny-kataliki ŭba-żyli, što najlepšyja ich ksiandzy, jakija wiali enerhičnuju i karysnuju pracu, naznačany ŭ horšyja parachwii nia li-toŭskija, a tyja ŭsie, što mała pracu-juć pasiarod swaich parachwian, spa-kojna astajuca na hetych samych sta-nowiščach i ciešacca specyjalnymi łaskami Arcybiskupa.

5) U miašanyja parachwii J. E. Arcybiskup wilenski wyznačaje wikarych Pałakoŭ, leď razumiejučych pa litoŭsku, katoryja kalečać litoŭskuju mowu, z čaho wynikajuć śmiechi ŭ kaściele. Takich wikarych atrymali Świanciany, Hadučiški, Gierwiaty. Z prybyćciem ta-kich wikarych, ŭ kaściele parachwi-jałym zwyčajna kancajecca ład i pa-radak i pačynajuca kaścielnaja awan-tury, čaho najlepšym prykładam mo-huć pasłużyć Gierwiaty. Tymčasam maładyja ksiandzy Litwiny, jak napr. ks. Budziła, ks. Waranowič, ks. Zej-dis i ks. Giečys, dobra wiedajučyja litoŭskuju i polskuju mowu, — znacho-dziacca ŭ parachwian nia litoŭskich.

6) Pryčynami naznačennia proba-šaŭ Litwinoŭ ŭ parachwii sławianskija J. E. Arcybiskup časta, jak čuwać, uwaža-je damahańni administracyjnych uładaŭ świeckich. Hetaha rodu damahańniami kirawaŭsia pry wydalańni ks. prob. Šymašysa z Dukšt, ks. Michajlu z Kałtynian, ks. Jakowanisa z Gierwiat, ks. Karwelisa z Alkienik. Na žal litoŭska-je hramadzianstwa nia wiedaje ani-wodnaha wypadku, kab J. E. Arcybiskup chacia trocha enerhičniej spraba-waŭ stać u abaronie niawinnych ksian-dzoŭ, naadwarot, u sprawie ks. Šyma-šysa litoŭskaje hramadzianstwa piera-kanasiasia, što Arcybiskup jość pa sta-ranie administracyi świeckaj, tamu, što pierad wywazam da Niezależnaj Litwy prob. Šymašysa, zahad pryniaćcia ka-ścioła dukštanskaha pierasłaŭ świancian-skamu dziekanu praz palicyju.

7) Kali 5 kastryčnika 1927 hodu polskija ŭłady aryštawali 14 ksiandzoŭ Litwinoŭ i biaz nijakaj winy trymali ksiandzoŭ katalickich ŭ wastrozie po-bač z rožnaha rodu kryminalistami, nie spraciŭlaŭsia hetamu enerhičniej ani Arcybiskup wilenski, ani taksama du-chawienstwa polskaje. Naadwarot, kali z metaj usprawiedliwieńnia hetych za-hadaŭ było sklikanaje specyjalnaje wieča ŭ wilenskiej sali miejskaj, za stałom prezydyjumu, pamiż inšymi, zasieŭ pradstaŭnik polskaha duchawien-stwa ks. I. Olšański.

Z studenskaha žycia.

Adozwy Abjadnańnia Bielaruskich Studenskich Arhanizacyjaŭ.

Naša redakcyja atrymała dzieła nadrukawańnia ad Abjadnańnia Biel. Stud. Arh. adozwy, jakich źmiest padajom niżej, zwaračwajućy adna-časna ŭwahu našaha hramadzianst-wa, kab było łaskawym adkliknucca na klič našaha studenstva.

Da bielaruskaha hramadzianstwa.

14 i 18 krasawika ŭ Baŭharyi tra-piłasja wialikaje niaščaście — strašen-naje ziemlatrasieńnie. Uzburańnaja sty-chija ŭ nietrach ziarni wybuchła na pawierch i źnišyla šmat wiosak i mie-staŭ. Zwyš 300.000 baŭharskaha na-sielnictwa apynułasja pad adkrytym niebam biez žadnych srodkaŭ da žyć-cia, a ŭ tym liku dziesiątki i sotni studenskaj moładzi.

Nacyjanalny Sajuz Baŭharskaha Studenstva žwiarnuŭsia z zaklikam ab dapamozie da Abjadnańnia Bielaruskich Studenskich Arhanizacyjaŭ u Pra-zie Ale ABSA, jak arhanizacyja, skla-dzienaja ŭ pierawažnaj bołšaści z emi-hranskaha studenstva, pazbaŭlena in-šaże zmohi dapamahćy čym niebudź swaim baŭharskim bratom, jak tolki pieradać ich zaklik usiamu bielaruska-mu hramadzianstvu: *dapamažecie čyto čym moža!*

(Achwiary pasyłać na adras: Tchecoslovaquie, Praha II., Wenzigowa 4 „ABSA“).

Urad ABSA.

Da bielaruskaha hramadzianstwa.

Praca na mižnarodnym hruncie, jakaja wiadziecca bielaruskim studen-stwam, arhanizawanym u „ABSA“, spatykaje šmat rožnych pieraškodaŭ, z jakich adna z hałoŭnych — adsut-naść patrebnych spodkaŭ.

U žniŭni miešacy sielotniaha ho-du ŭ Paryży adbudziecca čarhowy X žjezd Mižnarodawaje Studenskaje Kon-federacyi (C.I.E.).

Abjadnańnie Bielaruskich Studen-skich Arhanizacyjaŭ, jak siabra Kon-federacyi (C.I.E.), pawinna pryniać čyn-ny ŭdzieł u hetym žjeździe, tym bołš, što ŭ Paryży, jak wiedama, istnuje wialiki asiaradak rasiejskaje emihracyi, jakaja ŭ swajej wahromnistaj bołšaści wiaździe raščuŭ z zmahanie z usiala-kimi prajawami bielaruskaha samaist-naha istnawańnia.

Pierad X žjezdam C.I.E. musić być wydana adpawiednaja prapahacyjnaja literatura ab Bielarusi i bielaruskim studenstwie.

Pierad abličcam studenstva usia-ho świetu bielaruskaje studenstva pa-winna z usiej jaskrawaściu wyjawić imknieńnie da samastojnaha arhaniza-wanaha žycia, padaŭsy naležnyja in-

farmacyi ab sapraŭdnym stanie bie-laruskaje studenskaje moładzi, razsiej-wajućy hetym usie niepraŭdziwyja i ten-dencyjnaja napadki našych worahaŭ.

Nia ŭ pieršy raz užo „ABSA“ žwiartajecca da bielaruskaha hrama-dzianstwa z zaklikam ab dapamozie i hety zaklik nia byŭ hołasam kryku na puščy. Woš-ža „ABSA“ wieryć, što i na hety raz zaklik ab dapamozie, asabli-wa ŭ takuju adkaznuju chwiliu, sust-renie adpawiedny posłuch i poŭnaje padtrymańnie!

(Achwiary prosim pierasyłać na ad-ras: Ing. C. V. Lavsky pro „ABSA“, Praha II., Wenzigowa 4, Čechasławacyja.)

Usie bielaruskija hazety prosim pieradrukawać. Urad ABSA.

Z Niezależnaj Litwy.

Začwierdžańnie nowaj Litoŭ-skaj Kanstytucyi. Stalica Litwy — Wilnia. 25 V. siol. h. Prezydent Li-toŭskaj Respubliki z zhody Rady Mi-nistraŭ i dziaŭaŭnaha kantralera za-čwierdziŭ akančaŭna nowuju Litoŭsku-ju Kanstytucyju. Pawodle hetaj Kan-stytucyi Prezydent Respubliki wybira-jecca na siem hadoŭ. U pierarywach miż kadencyjami, taksama i ŭ časie miż sesijami Prezydent maje prawa wydawać zakony, uchwalać i wykony-wać budżet, a tak-ža wykonywać da-hawory mižnarodnyja. Kabinet Mini-strau adkazny salidarna pierad Soj-mam i padajecca da dymisii, kali Sojm bołšaści try piatych hałasau wyjawić da jaho niedawier. Stalica Litwy pawodle nowaj Kanstytucyi jość Wilnia. Stalica henaja moža być pie-raniesiena da inšaha miesta, tolki ča-sowa na padstawie specyjalnaj usta-wy. Żniena Kanstytucyi, abo jaje pa-paŭnieńnie moža być prawiedzienu bołšaści troch piatych siabroŭ Soj-mu. Sojm maje być wybirany na pad-stawie piaciptymetnaha wybarnaha prawa. Hałasawać buduć mahćy tyja asoby, katoryja skončyli 24 hady žycia, wybranymi mohuć być hrama-dzianie pačynajućy ad 30 hadoŭ. Dla abhawarywańnia i apračoŭki projektaŭ zakonu sklikajecca rada dziaŭaŭ. Nowaja Kanstytucyja ŭwachodzić u žyćcio z dnioŭ jaje abwieščańnia.

Z Polšcy.

Polska-Litoŭskija pierahawory ŭ Wařawie nie dasiahnuli parazu-mieńnia. U praciahu niekalkich dzion adbywalisia pasiedžańni padkamisijaŭ: čyhunačnaj, haspadarčaj i paštowa-te-lehraficnaj; swajej mety — parazumień-nia jany nie dasiahnuli. Delehacyja litoŭskaja wyjechała ŭ Koŭna. Dalej-šyja pierahawory majuć pačacca 28 čerwienia, taksama ŭ Wařawie.

Z zahranicy.

Wajennyja zahraničnyja floty adwiedajuć prybałtyckija dziaŭaŭ. Hazety pawiedamlajuć, što letam siol. h. wajennyja floty niekalkich wialikich dziaŭaŭ adwiedajuć Bałtyckija wo-dy. Pieradusim maje rrybyć wojen-naja flota Anhlui. Eskadra adwiedaje: Daniju, Šwecyju, Finlandyju, Estoniju, Łatwiju, Litwu i Polšču.

Namieruwajucca tak-ža prybyć wajennyja eskadry Francyi i Złuča-nych Dziaŭaŭ Ameryki. Radawaja telehraficnaja ahiencyja „Tass“ kaža, što cel hetaj wajenna-morskaj deman-stracyi zusim zrazumiely: jość heta planowyja došledy Bałtyckaha mora jak teatru pryšaj wajny.

Litoŭska-Polskija pierahawory ŭ Berlinie. Na pasiedžańni miašanaj litoŭska-polskaj kamisi dla spraŭ praŭnych i miascowaha ruchu adbyli-sia dyskusii nad polskimi papraŭkami da litoŭskaha projektu ab miascowym ruchu. Dyskusija ŭzhodniła niekalki punktaŭ pryšaj umowy.

Mahčymaść Litoŭska-Polskaha Sajuzu. Londynskaja presa pawiedam-laje, što premier Waldemarasa dyploma-tyčnahu karespondentu Daily He-rald skazaŭ: što Litwa maje intency-ju miru ŭ adnosinach da swaich su-siedziaŭ i ŭ pieršuju čarhu ŭ adnosi-nach da Polšcy, adnak nia moža wy-račysia swaich prawou da Wilni.

Ab padaroży Waldemarasa. Adwiedzyn Litoŭskaha premiera Wal-demarasa Anhlui zacikawili šyroka pa-lityčnaja kruhi. Na zapytańnie depu-tata Galsworthy ab mecie adwiedzi-naŭ Waldemarasa Londynu, Čemberlen adkazaŭ, što dla spakoju eŭrapejska-ha jość rečaj nieabchodnaj likwidacyja litoŭska-polskaha sporu; temaj razha-woru abodwych ministraŭ byli sprawy litoŭska-polskija i ab ich najchutčejšaj likwidacyi.

PAPRAŬKI.

Praz karektarski niedahlad u № 31 „B. Kr.“ u staćci „Bielarus ŭ sučas-naj polskaj literatury“ nadrukawana „Nadziuk“, pawinna być „Hadziuk“. U kancy staćci zamiasta: „złosna — tendencyju knižki“, pawinna być: „zło-sna-tendencyjnuju knižku“.

HRAMADZIANIE!

Prysylajcie padpisku na „Bie-laruskaju Krynicu“.

Słowa „tryzna“ ŭ najstaršaj stara-sławianskaj mo-wie (stara-baŭharskaj) azačaje boj, baračbu, a tolki ŭ paźniejšych sławianskich mowach pačalo azačaje paminki na česć umioršaha. Heta daje pra-wa čwierdzić ab bajowych ihryščach u staradaŭ-nych Sławianau. Aprača hetaha dakazywaje pra ist-nawańnie bajowych ihraŭ ahulny stara-sławianski zwyčaj hetak zwanych božych sudoŭ, jakija wyjaŭ-łalisia ŭ pajadyнку (dueli) kijami, abo miasciami. U henych duelach bahi zaŭsiody dawali pieramohu niawinnamu.

Značycca, staradaŭnyja Sławianie rožnyja ih-ry, baračbu, chodańnie i h. p. ličyli światoj spra-waj, jak heta było ŭ Hrekaŭ. Niama wiedama, ci Sławianie tak jak staradaŭnyja Hreki byli świadamy karyści sportu i himnastyki. Jość adnak peŭnym, što jany spatykalisia z Hrekami i im była wiedama hreckaja kultura, dyk nia jość wyklučnym, što Sla-wianie znali tradycyi staradaŭnych Olimpijskich ih-raŭ. U Sławianau była dawoli wysoka pastaŭlena kultura cieła. Dokazam hetaha jość laźni, jakija byli raspaŭsludžany ŭ našych prarodzičaŭ ad sama-ha pačatku ich pajaŭleńnia ŭ historyi, mianoŭna ad IX stahodździa. Słowa „laźnia“ pachodzić ad słowa „ulažańnie“ da ciesaŭne izby, napoŭnienaj paraj, ad abliŭnych wadoj napalenych kamieńniam. Hetyja laź-ni Niemcy pieraniali ad Sławianau tolki ŭ XIII sta-hodździ. (Piasecki, Dzieje wychowania fizycznego). Naahul Sławianie byli zahartawany, lohka pierana-sili hoład i choład; byli adważnymi i ŭ baju kidali-sia ŭ siaredzinu nieprzyacielskaha wojska, nie ska-dujućy žycia swajho. Pamima hetaha lepš lubili spakojnaje žyćcio i wiali wajnu pierawažna dzieła abarony. „Kroynika Słowianow“ (Rukapis Piotr. Publ. bibl. F. IV. 658), jakaja jość pierapracoŭkaj „Kroniki“ Strykoŭskaha, katoraja była nadrukawa-

na ŭ 1582 hodie, razwažaje ab imieni „Sławianie“ hetak: „Вывод(д) слышны(и) и певны(и), для ча-гося нашъ народъ называетъ словянами: Сло-вяне маю(т) быти вла(с)тыве, а правливе (о чо-м)ся з многи(х) гисторико(в) выше(и) показа-но) звани, ведлу(г) зда(в)а мудру(х) люде(и) от славы: понева(ж) сами словяне и во(д)гарове з руско(го) прырожоно(го) языка, тое имя собѣ адности(и)не да(ли) от славы и от свои(х) ри-перски(х) дѣлности(и)“. (Ластоўскі — Гісторыя Беларускай (Крыўскай) квігі, ба. 486).

Pawodle hetaj chroniki, Sławianie mieli dawoli slaŭnyja rycarskija tradycyi, bo jak kaža chronika, sami siabie nazwali „Sławianami“ ad sla-wy i ad swaich rycarskich čynaŭ. I sapraŭdy, šmat ciapierašnich wučonych dakazywajuć, na asnowie došledaŭ mowy i zabytkaŭ, što Sławianie mieli tra-dycyi — dawoli wajaŭničaha charakteru, nia tak, jak naprykład ab ich uspaminajuć niekatoryja hreckija dakumanty. Aprača hetaha, usie zhadžajuca z tym, što Sławianie wielmi lubili muzyku i tancy.

Usio, wyšej apisanaŭ, pačwierdžaŭe praŭda-padobnaść našaha skazu, što rožnyja stara-sławian-skija pahanskija swiatkawańni i abchody wyjaŭla-lisia ŭ rožnych bajowych rycarskich ihryščach, tan-cach, charawodach, hulniach, ihrach i rožnych spor-tach. Usio heta ŭplywala karysna na fizyčnaje raź-wiće našych prarodzičaŭ i zamianiala im ciapieraš-niŭju našu himnastyku i sporty.

Datyčna wychawańnia moładzi ŭ Sławianau, dyk moža nam pasłużyć toje, što kaža pra heta L. Rydel (Dzieje Polski) haworaćy ab pastryžynach, mianoŭna:

U dziaćinstwie chłapčanio nia było stryžanaje, i doŭhawaloŭsaje hadawalasja pry boku matki ŭ ta-

warystwie žančyn, a kali užo minuła jamu siem ha-doŭ, tady ŭračysta padstryhali jamu wałasny i z he-taha času chłapieć pierachodziŭ u bačkaŭskija ruki, hartujučysia da mužčynskich prac, da abchodžań-nia z aružžam i da palawańnia. Hety-ža samy au-tar kaža ab Sławianach hetak: „Byŭ heta narod la-hodny, dabradušny i wielmi haścinnny, dziŭna wy-trywaŭ na trudy i niawyhady, nad usio kachajućy swabodu“.

Najdaŭniejšyja ŭspaminy ab Sławianach jość z VI stahodździa pa Nar. Chr., mianoŭna: hreckija pišmienniki Prokopijan i Jordanes uspaminajuć ab „bieskaniečna“ wialikim narodzie Sławianach, za-sialajučych addaŭna wialikija abšary ziarni za Du-najem.

U historyi ab Sławianach možna znaŭści us-paminy ab tym, što Sławianie daskanalna ŭmieli chawacca pad wadoj; pry hetym dychali praz wy-daŭblenuju trašcinu, trymajucy zubami adzin kaniec jość ŭ wadzie, druhi nad wadoj. Heta dakazywaje, što Sławianie čulisia swabodna na wadzie, dzieła čaho, razumiejecca, musili ŭmieć plawać.

Usio, što skazana naahul pra Sławianau, tre-ba pieradusim adniaści da Bielarusau, jakija jość najčyściejšym sławianskim plemiem. Bielarusy, ży-wućy miż zachodnimi i ŭschodnimi Sławianami, nie pryniali ŭ swaju dušu i kroŭ stolki čužych up-lywaŭ, jak heta majuć inšyja Sławianie. Krywićy, ja-kija hałoŭna ŭwajšli ŭ skład Bielaruskaha narodu, byli pieršymi z ŭschodnich Sławianau, jakija pačali arhanizawacca, twaryć hramadzkaść.

(D. b.)

DA NAS PIŠUĆ.

WYŚCIERAJCIESIA DZIAŮCĄTY WYRADKAŮ!

Pierabrodzkaia hm., Brastlaŭskaha paw. Wiedama, kożny wyradak-renehat nie adrazu stanowicca takim, a pakryśie da hetaha dachodzić. Špiarša taki kandydat na wyradka - renehata zatruwaje ů sabie wiero ů Boha, tracić paćućio ludzkaści, zabiwaje swajo sumleńnie, usio topča, što tolki jość światasciaj i cennaścias duchowaj i jdzie za žwiarynym ehoistyčnym instynktam. Tady taki čalawiek - wyradak hatoŭ na ůsialakija žwiarskija pastupki.

U našaj hminie taki wyradak - renehat šlachciuk B. H. abiacajućy žanicca z biednaj dziaŭčynaj H. M. zbałamuciŭ jaje, wynikam čaho zbałamucanaja dziaŭčyna zaražanaja pohladami swajho „pryjaciela naračona-ha“ zastrelilaśia. Dyk niachaj hety sumny fakt budzie praściorhaj našym dziaŭčatkam.

Puer.

ŠUKAJMA ZHODY.

w. Čilmonaŭcy, Waŭkawyskaha paw. U našaj wioscy i wakołičnych panuje niekaje dziŭnaje žywišča niazhody miż sialanami, jakaja wyplywaja z nierazumnaha padzielu miż saboj sialan na niekija klasy. Dziŭnym niejak wyhladaje, što sielanin, jaki maje 10 dziesiacin ziemli, čurajecca sialan, jakija majuć pa 3 dziesiaciny; abo kali jakoha sialanie wybiaruć za sołtysa, to jon użo na swaich wybarščykaŭ hladzić niejak zhary i ůwaŭaje siabie lepšym ad usich. Z druhoha boku sialanie 3 ch dziesiacinniki nia lubiać sialan, jakija majuć krychu bolš ziemli, abo na tolki što wybranaha praz ich sołtysa paćynajuć narakać. Hetaki stan rečaŭ jość zhubnym dla nas sialan. Toj, chto sieje miż nami takuju niazhodu, peŭnieć, widzić u hetym swaju karyść, my adnak nie pazwolim, kab dla nieklich tam warožych dla nas sialan teoryjaŭ dy služyla našaja sialanskaje žyćcio praktykaj.

Kab być nam mocnymi, treba zhody miż nami sialanami, dzieła hetaha treba čytać swaje bielaruskija sialanskija hazety, przykładam „Bieł. Krynicu“, jakaja nie razciaršwaje našych bielaruskich sił, dziełaćy nas na klasy, a skiroŭwaje na zdarowuju pucinu zhody; škoda tolki, što „Bieł. Krynica“ drukujecca łacinkaj, treba — kab drukawałasia i hrazdankaj.

Čilmonawiec.

KAB PAPRAWIĆ BYT I KAB PAMAHCY NIAŠČASNYM—PATREBNA ARHANIZACYJA.

Druja, Brastlaŭskaha paw. U nas 9.V. siol. h. bura, jakaja praniaślasia nad našaj staronkaj, przyčyniła nia mała škody našamu sialanstwu. Henyja niaščasnyja paciarpieŭšyja ciapiet wielmi patrabujuć pomaćy ů adbudowie, bo bura žniščyla budynki; samiż jany hetaha ůsiaho nie padolejuć, kab adbudawać nieabchodnyja dla siabe budynki, tut treba, kab przyjšo im z dapamohaj hramadźianstwa i ůrad. Kab paćać takuju rabotu dapamohi niaščasnym, patrebna jość arhanizacyja na miascocy, jakaja-b hetaj sprawaj zaniaślasia. Treba arhanizawać kamitet pomaćy paciarpieŭšym ad bury; taki kamitet zaapiekawaŭsia-b niaščasnymi i jak praŭnaja adzinka žwiarnuśsia-b da ůradawych ustanowaŭ z prośbaj ab dapamozie. Braty sialanie! Arhanizujcisia ů swaje bielaruskija kulturna — haspadarskija arhanizacyi, dzie zrazumiejem i przywyknijem da pracy arhanizacyjnaj, bo tolki praz arhanizacyju možam palepšyć swoj byt i naprawić usie biedy.

Wiaskowiec.

USPAMINY.

Žodziški, Wialejskaha paw. Prydži toj čas darahŭ nam, katory napaŭniaŭ našy duży wialikaj radaścias, — ty-

ja hady, u katorych była čutna ů našym kaściele naša rodnaia bielaruskaja mowa, byli haworany slaŭnym ksiandzom W. Hadleŭskim kazaŭni u rodnej mowie, katoraha my ciapiet nazywajem mućanikam, bo ůžo pakutuje ů wastrozie druhi hod.

Hetaž byŭ praŭdziwy sieŭbit, katory dobra wiedaŭ hrunt i pasieŭ na im zdarowaje ziernie. Ciešylišia my i na sieŭbit, što jaho praca nadarma nie pašla. Ale što-ż, na świecie panuje zajzd-raść. Ůziali ad nas siejbita praŭdy Chrystusowaj i pasadzili ů wastroh, a prysłali da nas ks. Droniča, katory — zamieš pšanicy — sieičasot i topčyć zba-žynku, kaŭčućy što heta niadobraja, a chwalić tuju, katoraja tut nie ůzras-taje, a tolki kaŭzaniejec, adnym słowam choćyć wykaranić dobraje, a zasieić toje, što nie padchodzić da hruntu. Ale naprasny jaho staraŭni! Ůžo ůmaca-waślasia ruŭ, puściła šyroka kareńnie, zrabiła mocnuju padsadu; choć i sia-kuć wiarchi, — wyrastajuć atożyłki, bo heta takaja zbažynka, što kali jaje bolš niščyć, to jana tady huściej ro-dzić.

Čwiordy kamieŭ.

Z kraju.

Bury i pažary. Sioletniaja wiasna pryniaśla z saboj mnoha niaščasniaŭ sialanstwu Zachodniaj Biela-rusi. Špiarša pašlo z dymam šmat sielanskaha dabytku i budynkaŭ, a ciapiet bury łomiać sialanskija bu-dyniny, niščać pasiewy i wywaraćy-wajuć fruktowyja drewy. Pašla pažaru sielanin, jak kaŭčuć, choć maje za što ruki začapić, bo ůsie budynki ciapiet zastrachawany i za spalenyja atrym-liwajecca strachouka, a pašla „adwie-dzinaŭ“ sialanskich sialibaŭ bura-mi — to prosta i niawiedama, adkul i jak sielaninu paćać naprawić biadu. U hetych sprawach abawiazkam mo-ralnym koźnaha z miascowych samaŭ-radaŭ jość zaniacca arhanizawaŭniem hminnaha kamitetu pomaćy paciarpieŭšym ad buraŭ. Treba tak-ža, kab našyja samaŭrady parupiliśia zarhanizawać takija-ž kamitety pawiato-wyja. Urešcie treba, kab ab hetaj sprawie parupiliśia našyja pasly.

Bura na polska-sawieckaj hranicy. U kancy minuła miesiaca na pahraničy polska-sawieckim ů ra-jonie Swiernawa praniaślasia wialika-ja bura, jakaja žniščyla 120 haspadar-skich budynkaŭ. Takaja-ž bura praniaślasia z doždžam u miascowaścias Krasnaha, Rakawa i Mielkawić, taksa-ma robiaćy wialikija škody. Šmat da-moŭ zusim žniščany, drewy pawy-waraćywanija. U niekatorych mias-cocy ůznikli pažary. Takież urahan praniośsia i na Bielarusi Sawieckaj u miascowaścias Kajdanawa; žniščana niekalki damoŭ i fabryk. Nad Miens-kam praniaślasia hradawaja bura z doždžam, u wyniku jakoha ů miešcie byŭ pierarwany ruch na paŭhadziny.

Usiačyna.

Padaroža hien. Nobile da paŭ-nočnaha polusa. Hien. Nobile, niekal-ki tydniaŭ nazad, adprawiŭsia na sa-malocie „Italiya“ da paŭnočnaha po-lusa. Chodziać čutki, što z hien. No-bilem zdaryłaśia katastrofa. Samalot „Italiya“ nia tolki moh lacieć u pa-wietry, ale taksama moh płyści pa wadzcie. Samalot hety taksama mieŭ pry sabie 3 radjo-stancyi nadaŭčyje.

Usie bałtyckija dziarŭawy zacikaŭ-leny ů hetym locie i wiaduć enerhič-nija šukaŭni samalotu „Itali“.

Sabaka-rataŭnik. Sabaka adnaho žychara, jaki żyŭ kala Zacu ů Čechii, adnaho razu staŭ unočy mocna brachać i hetym zbudziŭ swaich haspa-daroŭ. Apośnija pašli tudy, adkul ču-łasja brachanie sabaki i našli na šy-nach železny walec, jaki skaciŭsia z ciahnika, jaki wioz takija walcy z Prahi. Za niejki čas mieŭsia nadyjś-ci ciahnik. Haspadary nie mahli kra-

nuć ciahkaha walcu, pabiehli na spat-kanie ciahnika, jaki nadjażdžaŭ i spy-nili. Abstuzie ciahnika ůdałosia adsu-nuć walec z železnaha ślachu. Tak wyratawaŭ sabaka brachanie ciahnik ad katastrofy.

Praŭnyja parady.

Jachimu Plisku: Rada Hminnaja kiruje hminnaj haspadarkaj, a hetym samym da jaje prawoŭ naleŭyć i pa-strojka daroh na terytoryi hminy, wy-klučajućy darohi: kazionnyja, waja-wodzkija i pawiatowyja. Dzieła taho, kab hetaja daraznaja praca prawodzi-lasja-b dobra i sprawiadliwa, treba — kab Rada Hminnaja wybrała darożnu-ju komisiju, u jakuju mohuć uwacho-dzić i tyja sialanie, jakija i nie nale-ŭać da Rady Hminnaj; takim čynam hetaja rabota moža prawodziacca lepi-j i sprawiadliwiej. Treba pry wybarach zaŭsiody pamiaćać ab tym, što wybi-rać treba swaich ludziej i česnych.

C. Karalonku: U sprawie przyčy-nienych strataŭ buraj treba stwaryć komisiju ů takim składzie: wojt hminy, pradstaŭnik samaŭradu — siabra Ra-dy Hminnaj, kamandant pastarunku palicyi i jakich jašče dwuch siabroŭ. Henaja komisija niachaj acenić straty, spisywajućy pratekoł acenki dla koźna-ha haspadara. Kali wialikija straty, dyk dobra bylo-b zarhanizawać u hmi-nie kamitet pomaćy paciarpieŭšym ad bury i taki kamitet žwierniecca da ůra-du wajawodzka-ha z prośbaj ab dapa-mozie niaščasnym, a kali nia znojdzie-ca takich achwiarna-dobrych ludziej i nia stworycca kamitet pomaćy pa-ciarpieŭšym, to treba, kab hetym za-niaślasia Hminnaja Rada.

Macieju Matalonku: Budynkaŭ ani-jakich i nikoli samawolna raźbirać nia možna. Zamianiacca ziemloj pa dabra-wolnaj zhodzie abiedznych staron moż-na zaŭsiody, ale ab hetym treba rabić akty zamieny ů natarusa, a dzieła ta-ho, što haspadar henaj haspadarki za-hinuŭ, dyk treba nad jej praz Akruŭ-ny Sud wyznaćyć apieku (kuratelu) i tady z hetym apiakunom možacie pa-ćać dahawory.

Naša pošta.

Čwiatku — atrymali, treba Wam pas-taracca atkryć hurtok Biel. Inst. H. i Kult. M. Mabalona — parad udielim.

Pueru — atrymali, pastarajemsia wy-karstać, pišycie bolš cikawiejšyja.

Marcinkiewiču ů Łatwii — hazetu Wam pasylajem.

C. Karalonku — atrymali — skarysta-li, parad udielim.

J. Bućku — Z žonkaj Wy możacie sa-bie swarycca ů swajej chacie i to heta bryd-ka; ale ů ahułny bielaruski dom hetaj swar-ki ůwodzić nia možna, dzieła hetaha i nie žmiaščajem waszych karespandencyjaŭ; pišycie bolš cikawiejšyja, hramadzka-ha značennia.

Kostusiu Dyrynda — atrymali, pi-šycie bolš.

Jachimu Plisku — dajom adkaz Wam u praŭnych paradach.

Janu Urbanowiču — „B. Krynica“ hrazdankaj nia drukujecca pokul-što

L. Cydziku — pišycie da nas kares-pandencyi i hetym samym budziecie našym supracoinikam, tolki treba pišać praŭdu.

Kazaku — hazetu pasylajem, przyšlicie wyrozny swoj adras, jakaja pošta.

Skaŭysnkamu Wincuku — hazetu pasylajem.

Ameryka — Altamont N. I. La Sa-lette Seminary 26 zł. 31 hr. atrymali, dzie-lujem.

Atrymali ad: Barčeŭskaha Kaz. i Nie-minionka pa 5 zł.; Ůradu Wajaw. u Bielym-stoku 3 zł. i Urbanowiča 1 zł.

Kutok śmiechu.

Jon adrazu heta padumaŭ.

Adzin sielanin spatkuje na ciom-nym haścincy swajho susieda, jak: niasie lichtar.

— Kudy jdzieś?

— Da zaručnicy!

— Dyk na što-ż tabie lichtar? Ja-da swajej chadziŭ biez lichtara.

— Nu, ja heta adrazu padumaŭ, jak tolki ůhledziŭ twaju žonku.

Praktyčny Kaziuk.

Maci: — Kaziuk! ci ty ůžo na-wućyśsia Historyi Polščy?

Kaziuk: — Jašče, mamka, nie, dy nawošta jaje wućyć, kali jana cia-pier kożny dzieŭ mianiajecca!

Ad Dyrekcyi Wilenskaje Biel. Himnazii.

Ab umowach przyjma wučniaŭ na nowy 1928-29 šk. hod.

Zhodna z rasparadžeŭniem Kuratara Wilenskaha Školnaha Wo-kruhu ad 10 traŭnia, ustupnyja ekzamieny ů I, II, III, IV, V, VI i VII klasy adbywajucca wyklučna wiaśnoju. Dla pastupieŭnia ů Wilensku-ju Bielaruskuju Himnaziју wyznačany termin ekzamienu: 21, 22 i 23 čerwienia ůwa ůsie klasy (II—VII), 27—28 čerwienia ů I-ju klasu. U wosieni da ůstupnych ekzamienu wučni dapuskajucca tolki z da-zwołu Kuratoryjumu, pa pradstaŭieŭniu Dyrekcyi Himnazii. Na budućy školny hod wakansii majucca ůwa ůsich klasach. Przymajucca chłopcy i dziaŭčaty.

UZROST: U I-ju klasu ad 9½ da 12 hadoŭ, II-ju klasu ad 10½ da 13 hadoŭ, u III-ju klasu ad 11½ da 14 hadoŭ, u IV-ju klasu ad 12½ da 15 hadoŭ i t. d., ličaćy na dzieŭ 1-ha lipnia 1928 h.

DAKUMANTY: 1) Zajawa ab przyjmie, 2) metryka, 3) pa-świadańnie doktora ab paŭtornym przyšćepie wospy i 4) paświadań-nie ab papiaredniaj adukacyi. Zajawy i dakumanty treba prysylać za-hadzia da ekzamienu nie paźniej 10 čerwienia, u pieršuju klasu — 25 čerwienia.

PRAHRAMY možna wypiswać na poście z kancelaryi Himna-zii (Wilnia, Wostrabramskaja wulica dom Nr. 9), dałučajućy na piera-sylku paštowuju marku ů 25 hrośaj.

Jak pakazali minułyja hady, niekatoryja wučni žjaŭlajucca na ek-zamien nia wiedajućy dobra prahramy pradmietaŭ, z jakich treba try-mać ekzamieny. Dzieła hetaha zwaročwajecca ůwaha, što pastu-pajućyja ů jakuju-kolećy klasu z polskich paćatkawych ci siarednich školaŭ pawinny abawiazkawa trymać ekzamien pa adpawiednym pra-hramam z bielaruskaje mowy (čytaŭnie, piśaŭnie, hramatyka, wieršy, teoryja i historyja literatury) i historyi Bielarusi za kurs II i III kl.

Pastupajućym z chatniaju padhatoŭkaju prapanujecca adnosna prahramaŭ i padručnikaŭ zwaročwacca ů kancelaryju himnazii dla pa-drabiaznaha wytłumačennia, pa jakomu kursu i z jakich pradmietaŭ treba trymać ekzamieny.

PADRUČNIKI možna wypiswać z nastupnych bielaruskich kniharniaŭ u Wilni:

- 1) Bielaruskaja Kniharnia (Wilnia, Wostrabramskaja 1).
- 2) Biel. Kniharnia St. Stankiewiča (Wilnia, Wostrabramskaja 2).
- 3) Bielaruskaja Kniharnia T-wa „Pahonia“ (Wilnia, Zawalnaja 7).

PLATA ZA NAWUKU maje być ustanoulena Kuratoryjumam. Ab hetym budzie swajačasna abwieścana.

U INTERNACIE (tolki dla chłopcoŭ) pradbaćycca ad 20 da 30 wakansijaŭ wyklučna dla wučniaŭ małodšych klasaŭ, z plataju za ůtry-maŭnie ad 50 da 60 zł. u miesiac.

Dyrektor S. Paŭłowič.

24.V.1928. Wilnia, Wostrabramskaja 9.